

31986R4056

L 378/4

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.12.1986.

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 4056/86**(1986. gada 22. decembris),****ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā Līguma 85. un 86. pantu piemērot attiecībā uz jūras transportu**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 84. panta 2. punktu un 87. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā konkurences noteikumi ir Līguma vispārīgo noteikumu sastāvdaļa, kas attiecas arī uz jūras transportu; tā kā Līguma nodaļā par konkurences noteikumiem ir sīki izklāstīts, kā piemērot šīs normas vai kā pieņemt noteikumus saskaņā ar noteiktām procedūrām;

tā kā saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 141 ⁽³⁾ Padomes Regula Nr. 17 ⁽⁴⁾ neattiecas uz transportu; tā kā Padomes Regula (EEK) Nr. 1017/68 ⁽⁵⁾ attiecas tikai uz iekšzemes transportu; tā kā attiecībā uz jūras transportu Komisijai tādēļ pašlaik nav iespējams tieši izmeklēt 85. un 86. panta pārkāpumus, par ko ir aizdomas; tā kā Komisijai turklāt pašai nav tādu tiesību lemt vai uzlikt sankcijas, kas vajadzīgas, lai novērstu radušos pārkāpumus;

tā kā šādā situācijā jāpieņem regula, kas piemēro konkurences noteikumus jūras transportam; tā kā Padomes 1979. gada 15. maija Regula (EEK) Nr. 954/79 par ANO Konvencijas par līnijpārvadātāju konferenču rīcības kodeksu ratificēšanu dalībvalstīs vai pievienošanās tai ⁽⁶⁾ noteiks to, ka Rīcības kodekss

attieksies uz daudzām līnijpārvadātāju konferencēm, kas apkalpo Kopienas; tā kā regulā par konkurences noteikumu piemērošanu jūras transportam, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 954/79 pēdējā apsvērumā, būtu jāņem vērā tas, ka Kodekss ir pieņemts;

tā kā regulā būtu jāpapildina vai jāprecizē Rīcības kodekss tiktāl, ciktāl tas attiecas uz konferencēm, ko regulē šis kodekss;

tā kā šo regulu nevajadzētu attiecināt uz līgumreisu kuģu pakalpojumiem, jo par šo pakalpojumu cenām brīvi vienojas katreiz atsevišķi saskaņā ar pieprasījuma un piedāvājuma nosacījumiem;

tā kā jāņem vērā, ka šajā regulā no vienas puses jāparedz izpildes noteikumi, lai Komisija varētu nodrošināt, ka konkurence kopējā tirgū netiek pārmērīgi izkropļota, un, no otras puses, lai izvairītos no nepamatotas šīs nozares reglamentēšanas;

tā kā šai regulai būtu jānosaka Līguma 85. un 86. panta noteikumu darbības joma, ņemot vērā jūras transporta raksturīgās īpašības; tā kā tirdzniecību starp dalībvalstīm var ietekmēt ierobežojumi vai ļaunprātīga rīcība attiecībā uz starptautisko jūras transportu, ieskaitot Kopienas iekšzemes transportu no un uz Kopienas ostām; tā kā šādi ierobežojumi vai ļaunprātīga rīcība var ietekmēt konkurenci, pirmkārt, starp vairāku dalībvalstu ostām, mainot to apkalpošanas rajonus, otrkārt, mainot darbības šajos apkalpošanas rajonos un izjaucot kopējā tirgus tirdzniecības modeļus;

tā kā noteikta veida tehniskus nolīgumus, lēmumus un saskaņotu rīcību var neaizlielt kā ierobežojumus, pamatojoties uz to, ka tie parasti neierobežo konkurenci;

tā kā būtu jāparedz noteikumi līnijpārvadātāju konferenču grupālajam atbrīvojumam; tā kā līnijpārvadātāju konferences rada stabilitāti, nodrošinot kravu sūtītājiem drošus pakalpojumus; tā kā tās dod vispārēju ieguldījumu, nodrošinot piemērotus jūras transporta pakalpojumus ar efektīvu laika plānojumu, ņemot vērā lietotāju intereses; tā kā šādus rezultātus nevar sasniegt bez sadarbības, ko veicina kuģniecības uzņēmumu sadarbība konferencēs saistībā ar likmēm, attiecīgos gadījumos ar pieejamo pārvadājumu jaudu vai ar kravas uzņemšanu pārvadājumam un ar ieņēmumiem; tā kā lielākajā daļā gadījumu konferences ir pakļautas efektīvai konkurencei, ko rada plānotie pakalpojumi ārpus konferencēm un noteiktos apstākļos — līgumreisu kuģu pakalpojumi un citi transporta veidu pakalpo-

⁽¹⁾ OV C 172, 2.7.1984., 178. lpp.; OV C 225, 13.10.1986., 169. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 21.3.1983., 13. lpp.; OV C 344, 31.12.1985., 31. lpp.

⁽³⁾ OV 124, 28.11.1962., 2751./62. lpp.

⁽⁴⁾ OV 13, 21.2.1962., 204./62. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 175, 23.7.1968., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 121, 17.5.1979., 1. lpp.

jumi; tā kā flotes mobilitāte, kas ir raksturīga iezīme pieejamības struktūrai jūras pārvadājumu jomā, pakļauj konferences pastāvīgai konkurencei, ko tās parasti nespēj novērst, ja vien tas attiecas uz ievērojamu jūras pārvadājumu pakalpojumu daļu;

tā kā atbrīvojumam tomēr būtu jāpievieno daži nosacījumi un saistības, lai nepieļautu konferencu iesaistīšanos tādā praksē, kas nav saderīga ar Līguma 85. panta 3. punktu;

tā kā šo nosacījumu mērķis būtu nepieļaut, ka konferences ierobežo konkurenci, un tie ierobežojumi nav vajadzīgi, lai sasniegtu mērķus, uz kuru pamata atbrīvojums ir piešķirts; tā kā šai nolūkā konferences attiecībā uz noteiktiem maršrutiem nepiemēro pārvadājumu likmes un nosacījumus, kas atšķiras atkarībā no pārvadājamo preču izcelsmes vai galamērķa valsts, un tādējādi Kopienā rada tādas tirdzniecības plūsmu novirzes, kas nelabvēlīgi ietekmē noteiktas ostas, kravu sūtītājus, kravu pārvadātājus un transporta palīgpakalpojumu sniedzējus; tā kā uzticības nosacījumi turklāt ir pieļaujami tikai saskaņā ar noteikumiem, kas vienpusīgi neierobežo lietotāju brīvību un līdz ar to arī konkurenci jūrniecības nozarē, tomēr neierobežojot konferences tiesības piemērot sankcijas lietotājiem, kas cenšas ļaunprātīgi apiet pienākumu būt uzticīgam, ko pieprasa apmaiņā pret atlaidēm, pazeminātām kravu pārvadājuma likmēm vai komisijas maksu, ko piešķir šī konference, tā kā lietotājiem jābūt iespējai brīvi noteikt uzņēmumus, kurus tie izmanto iekšzemes pārvadājumiem vai piestātnes pakalpojumiem, ko nenosedz kravu pārvadājuma maksa vai citas maksas, par kurām ir vienošanās ar kuģniecības līniju;

tā kā atbrīvojumam būtu jāpievieno arī noteiktas saistības; tā kā lietotājiem vienmēr jādod iespēja iepazīties ar pārvadājumu likmēm un nosacījumiem, ko uzliek konferences locekļi, jo gadījumā, ja iekšzemes pārvadājumus organizē kravu sūtītājs, pēdējais joprojām ir pakļauts Regulas (EEK) Nr. 1017/68 noteikumiem; tā kā jāpieņem noteikumi, kas paredz, ka Komisijai paziņo par šķirējtiesas lēmumiem un samierinātāju ieteikumiem, ko puses ir pieņēmušas, lai tā varētu apstiprināt, ka konferences tādējādi nav atbrīvotas no nosacījumiem, ko paredz šī regula, un nepārkāpj 85. un 86. panta noteikumus;

tā kā apspriedes starp lietotājiem vai lietotāju apvienībām un konferencēm var nodrošināt efektīvākus jūras transporta pakalpojumus un precīzāku lietotāju prasību ievērošanu; tā kā šī iemesla dēļ būtu jānovērš daži ierobežojumi, kas var rasties pēc šādām apspriedēm;

tā kā ir iespējams, ka atbrīvojumu nepiešķir, ja 85. panta 3. punkta nosacījumi nav izpildīti; tā kā Komisijai ir jābūt pilnvarām pieņemt attiecīgus pasākumus, ja apstiprinās, ka nolīgums vai saskaņota rīcība īpašu apstākļu dēļ rada sekas, kas ir

nesaderīgas ar 85. panta 3. punktu; tā kā, ņemot vērā konferencu īpašo lomu līnijpārvadātāju pakalpojumu jomā, Komisijas atbildes pasākumiem vajadzētu būt pakāpeniskiem un samērīgiem; tā kā Komisijai vispirms būtu jābūt pilnvarām izskatīt ieteikumus, tad pieņemt lēmumus;

tā kā automatiska spēkā neesamība, ko paredz 85. panta 2. punkts attiecībā uz nolīgumiem vai lēmumiem, kuriem nav piešķirts atbrīvojums saskaņā ar 85. panta 3. punktu to diskriminējošo noteikumu vai citu iezīmju dēļ, attiecas tikai uz nolīguma elementiem, kas minēti 85. panta 1. punktā, un attiecas uz nolīgumu kopumā tikai tad, ja šie elementi nav nošķirami no visa nolīguma, tā kā Komisijai, ja tā konstatē, ka ir pārkāpts grupālais atbrīvojums, būtu jānorāda nolīguma elementi, kuri ir aizliegti un tālab automatiski nav spēkā, vai būtu jānorāda iemesli, kāpēc šie elementi nav nošķirami no pārējā nolīguma un kāpēc nolīgums kopumā nav spēkā;

tā kā, paturot prātā starptautiskā jūras transporta iezīmes, jāņem vērā, ka šīs regulas piemērošana dažiem ierobežojumiem vai ļaunprātīgai rīcībai var radīt nesaskaņas ar dažu trešo valstu tiesībām un normām un kaitēt Kopienas tirdzniecības un kuģniecības interesēm; tā kā Komisijai saskaņā ar Kopienas jūras transporta politiku un ar Padomes atļauju būtu jāapspriežas un, ja vajadzīgs, jārīko sarunas ar šīm valstīm;

tā kā šajā regulā jāparedz noteikumi procedūrām, lēmumu pieņemšanas pilnvarām un sankcijām, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu 85. panta 1. punkta un 86. panta aizliegumu ievērošanu, kā arī nosacījumu ieviešanu, kuri nosaka 85. panta 3. punkta piemērošanu;

tā kā šai ziņā jāņem vērā Regulā (EEK) Nr. 1017/68 paredzētās procedūras, ko piemēro iekšzemes pārvadājumiem, un kurās ir ievērotas dažas pārvadājumu kopīgās īpatnības;

tā kā, ņemot vērā īpašās jūras transporta iezīmes, pirmām kārtām, tā ir uzņēmumu atbildība raudzīties, lai nolīgumi, lēmumi un saskaņota rīcība saskaņotu ar konkurences noteikumiem, attiecīgi ziņot par to Komisijai nav obligāti;

tā kā noteiktos apstākļos uzņēmumi var tomēr vēlēties vērsties pie Komisijas, lai tā apstiprinātu, ka viņu nolīgumi, lēmumi un saskaņota rīcība ir atbilstoša spēkā esošām normām; tā kā šādiem gadījumiem būtu jānosaka vienkāršota procedūra,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

I IEDAĻA

1. pants

Regulas priekšmets un darbības joma

1. Šī regula nosaka sīki izstrādātos noteikumus Līguma 85. un 86. panta piemērošanai jūras transporta pakalpojumiem.

2. To piemēro tikai starptautiskiem jūras transporta pakalpojumiem, kas nav līgumreisu kuģu pakalpojumi, no vienas vai vairākām Kopienas ostām vai uz tām.

3. Šajā regulā:

- a) "līgumreisu kuģu pakalpojumi" ir kravu pārvadāšana vienā veselumā vai sīkā kā sadalījumā kuģī, ko pilnībā vai daļēji nofraktējis viens vai vairāki kravas sūtītāji, kura pamatā ir reisa frakts vai laika frakts, vai jebkura cita veida līgums, kas paredzēts neregulārai vai nereklamētai kuģošanai, kur katru reizi brīvi vienojas par pārvadājumu likmēm saskaņā ar piedāvājuma un pieprasījuma situāciju;
- b) "līnijpārvadātāju konference" ir divu vai vairāku kuģu pārvadātāju grupa, kas piedāvā starptautisko līnijpārvadātāju pakalpojumu kravas pārvadāšanai pa noteiktu maršrutu vai maršrutiem noteiktā ģeogrāfiskā apgabalā un starp kuriem ir jebkāda veida nolīgums vai vienošanās, saskaņā ar kuru tie darbojas, ievērojot vienādas vai vienotas pārvadājumu likmes un jebkurus citus nosacījumus attiecībā uz līnijpārvadātāju pakalpojumu sniegšanu;
- c) "pārvadājumu lietotājs" ir uzņēmums (piemēram, kravas sūtītājs, saņēmējs, ekspeditors u.c.), ja tas ir noslēdzis vai ir izrādījis nodomu noslēgt līgumu vai kāda cita veida vienošanos ar konferenci vai jūras pārvadātāju, vai jebkādu jūras pārvadātāju apvienību par kravas pārvadāšanu ar kuģi.

2. pants

Tehniskie nolīgumi

1. Līguma 85. panta 1. punktā noteiktais aizliegums neattiecas uz nolīgumiem, lēmumiem un saskaņotu rīcību, ja to vienīgais mērķis un sekas ir panākt tehniskus uzlabojumus vai sadarbību:

- a) ieviešot vai piemērojot vienādus standartus vai tipus attiecībā uz kuģiem un citiem transportlīdzekļiem, aprīkojumu, krājumiem vai stacionārām iekārtām;

b) transporta pakalpojumu vajadzībām mainot vai apvienojot kuģus, vietu uz kuģiem vai laika logus vai citus transportlīdzekļus, personālu, aprīkojumu vai stacionāras iekārtas;

c) organizējot un izpildot turpmākas vai papildus jūras transporta darbības, kā arī iedibinot un piemērojot apvienotās likmes un nosacījumus šādām darbībām;

d) koordinējot pārvadājumu grafikus saskaņotos maršrutos;

e) apvienojot individuālus sūtījumus;

f) ieviešot vai piemērojot vienādus noteikumus attiecībā uz struktūru un nosacījumiem, kas nosaka pārvadājumu tarifus piemērojumu.

2. Ja vajadzīgs, Komisija iesniedz Padomei priekšlikumus, lai grozītu 1. punktā iekļauto sarakstu.

3. pants

Atbrīvojums nolīgumiem starp pārvadātājiem attiecībā uz regulāriem jūras transporta pakalpojumiem

Nolīgumi, lēmumi vai saskaņota rīcība starp vienas vai vairāku līnijpārvadātāju konferenci visiem vai dažiem dalībniekiem ir atbrīvoti no Līguma 85. panta 1. punktā minētā aizlieguma ar nosacījumu, ko uzliek šīs regulas 4. pants, ja to mērķis ir noteikt pārvadājumu likmes un nosacījumus un, attiecīgajā gadījumā, ja tie atbilst vienam vai vairākiem no šiem mērķiem:

- a) jūras pārvadājumu grafiku, kuģošanas laiku vai ienākšanas ostā un izešanas no ostas laiku koordinēšana;
- b) kuģošanas vai ienākšanas ostā vai izešanas no ostas biežuma noteikšana;
- c) kuģošanas vai ienākšanas ostā vai izešanas no ostas koordinēšana vai sadalīšana starp konferences dalībniekiem;
- d) tādas pārvadājumu jaudas regulēšana, ko piedāvā katrs dalībnieks;
- e) kravu un ieņēmumu sadalīšana starp dalībniekiem.

4. pants

Nosacījumi, kas pievienoti atbrīvojumam

Atbrīvojumu, kas paredzēts 3. un 6. pantā, piešķir ar nosacījumu, ka šādi nolīgumi, lēmumi vai saskaņota rīcība nerada kaitējumu dažām kopējā tirgus ostām, transporta lietotājiem vai pārvadātājiem, vienādām precēm nolīgumā norādītajā teritorijā piemērojot tādas pārvadājumu likmes un nosacījumus, kas atšķiras atkarībā no izcelsmes vai galamērķa valsts vai

iekraušanas vai izkraušanas ostas, izņemot, ja šādas likmes vai nosacījumus var ekonomiski pamatot.

Jebkurš nolīgums vai lēmums, vai jebkura šāda nolīguma vai lēmuma daļa, ja to iespējams nošķirt, automātiski nav spēkā saskaņā ar Līguma 85. panta 2. punktu, ja nesader ar iepriekšējo daļu.

5. pants

Saistības, kas pievienotas atbrīvojumam

Šīs regulas 3. pantā paredzētais atbrīvojums uzliek šādas saistības:

1. Apspriedes.

Transporta lietotāji no vienas puses un konferences no otras puses rīko apspriedes, lai meklētu risinājumus par vispārējiem principiem attiecībā uz likmēm, nosacījumiem un regulāro jūras transporta pakalpojumu kvalitāti.

Šādas apspriedes notiek ikreiz, kad kāda no iepriekšminētajām pusēm to pieprasa.

2. Uzticības vienošanās.

Konferences kuģniecības līniju dalībniekiem ir tiesības ieviest un piemērot uzticības vienošanās ar transporta lietotājiem, kuru formu un noteikumus ir jāapspriež konferences un transporta lietotāju organizācijās. Šādas uzticības vienošanās paredz aizsargpasākumus, kas precīzi definē transporta lietotāju un konferences dalībnieku tiesības. Šādas vienošanās pamato ar līgumu sistēmu vai jebkuru citu likumīgu sistēmu.

Uzticības vienošanās atbilst šādiem nosacījumiem:

a) konferences transporta lietotājiem piedāvā tūlītējo atlaižu sistēmu vai izvēli starp šo sistēmu un atlikto atlaižu sistēmu:

— tūlītējo atlaižu sistēmā katrai no pusēm ir tiesības jebkurā laikā izbeigt uzticības vienošanos, nepiemērojot sankcijas un paziņošanas laiku, kas ilgāks par sešiem mēnešiem; šo laiku samazina līdz trim mēnešiem, ja ir strīds par konferences likmi,

— atlikto atlaižu sistēmā gan uzticības laikposms, uz kura pamata ir aprēķināta atlaide, gan nākamais

uzticības laikposms, ko paredz pirms atlaides izmaksas, nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus; šo laiku samazina līdz trim mēnešiem, ja ir strīds par konferences likmi;

b) pēc apspriedēm ar transporta lietotājiem konference dara zināmu:

i) kravu vai kravu daļu sarakstu, par ko ir panākta vienošanās ar transporta lietotājiem, ka uz tām neattiecas uzticības vienošanās; 100 % uzticības vienošanās var piedāvāt, bet nevar vienpusīgi uzspiest;

ii) apstākļu uzskaitījumu, kādos transporta lietotāji ir atbrīvoti no uzticības pienākuma; tajā uzrāda:

— apstākļus, kādos atteikšanās lūgums var būt pamatots, ja sūtījumus pārsūta no kādas ostas konferences darbības zonā vai uz to, bet to nereklamē, un

— apstākļus, kādos gaidīšanas laiks ostā var pārsniegt periodu, ko ostas pēc apspriedēm ar transporta lietotājiem, kuri ir tieši saistīti ar attiecīgo ostas pakalpojumu, nosaka katrai precei vai preču grupai.

Transporta lietotājam noteiktu laiku iepriekš jāpaziņo konferencei par nodomu pārsūtīt sūtījumu no ostas, ko konference nav reklamējusi, vai izmantot kādu kuģi ārpus konferences ostā, ko apkalpo konference, tiklīdz tam bijis iespējams no publicēta kuģošanas grafika uzzināt, ka tiks pārsniegts maksimālais gaidīšanas laiks.

3. Pakalpojumi, kuri neietilpst kravas pārvadājumu maksā.

Transporta lietotājiem ir tiesības vērsties pie uzņēmumiem pēc savas izvēles attiecībā uz iekšzemes pārvadājumu operācijām un pietātnes pakalpojumiem, kuri nav ietverti kravas pārvadājumu maksā vai maksājumos, par kuriem kuģu līnija un transporta lietotājs ir vienojušies.

4. Tarifu pieejamība.

Tarifiem, ar tiem saistītiem nosacījumiem, noteikumiem un jebkādiem grozījumiem tajos jābūt pieejamiem par

saprātīgu cenu pēc transporta lietotāja pieprasījuma vai tiem jābūt pieejamiem apskatīšanai kuģniecības līniju un to aģentu birojos. Tajos jābūt izklāstītiem iekraušanas un izkraušanas nosacījumiem, precīzam pakalpojuma aprakstam, kas ietverts kravas pārvadājumu maksā, nodalot jūras pārvadājumus un iekšzemes pārvadājumus, vai jebkurā citā maksā, ko uzliek kuģniecības līnija un ko tā parasti piemēro šādos gadījumos.

5. Paziņojumi Komisijai par šķirējtiesas lēmumiem un ieteikumiem.

Komisijai nekavējoties ziņo par šķirējtiesas lēmumiem un samierinātāju ieteikumiem, kam piekrīt puses, ja tās atrisina strīdu attiecībā uz 4. pantā un šā panta 2. un 3. punktā minēto konferenču praksi.

6. pants

Atbrīvojums nolīgumiem starp transporta lietotājiem un konferencēm attiecībā uz regulāro jūras transporta pakalpojumu izmantošanu

Nolīgumi, lēmumi un saskaņota rīcība starp transporta lietotājiem no vienas puses un konferencēm no otras puses un nolīgumi, kas šai sakarā var būt vajadzīgi starp transporta lietotājiem attiecībā uz likmēm, nosacījumiem un līnijpārvadātāju pakalpojumu kvalitāti ir atbrīvoti no aizlieguma, ko paredz Līguma 85. panta 1. punkts, ja tie ir paredzēti 5. panta 1. un 2. punktā.

7. pants

Atbrīvotu nolīgumu uzraudzība

1. Saistību pārkāpumi.

Ja iesaistītās personas nepilda saistības, kas atbilstīgi 5. pantam piekrīt 3. pantā paredzētajam atbrīvojumam, Komisija, lai izbeigtu šo pārkāpumu un saskaņā ar II iedaļā izklāstītiem nosacījumiem, var:

- adresēt iesaistītām personām ieteikumus,
- gadījumā, ja personas neievēro šos ieteikumus un atkarībā no pārkāpuma smaguma, pieņem lēmumu, ar kuru tām vai nu aizliedz, vai arī pieprasa veikt īpašas darbības vai, atsaucot priekšrocības, ko pieļauj gru-

pālais atbrīvojums, piešķir individuālu atbrīvojumu saskaņā ar 11. panta 4. punktu, vai atsauc priekšrocības, ko pieļauj grupālais atbrīvojums.

2. Sekas, kas nav saderīgas ar 85. panta 3. punktu:

- a) ja īpašu apstākļu dēļ, kas minēti turpmāk, nolīgumi, lēmumi un saskaņota rīcība, kas atbilst 3. un 6. pantā paredzētajam atbrīvojumam, tomēr rada sekas, kas nav saderīgas ar Līguma 85. panta 3. punktā izklāstītiem nosacījumiem, Komisija, saņemot sūdzību, vai pēc savas ierosmes, veic pasākumus, kas minēti šā punkta c) apakšpunktā, ievērojot II iedaļā izklāstītos nosacījumus. Šo pasākumu bargumam jābūt samērā ar stāvokļa smagumu;

b) īpaši apstākļi, ko *inter alia* rada:

- i) konferenču darbība vai tirgus apstākļu maiņa attiecīgā nozarē, kas ir likvidējusi vai pakāpeniski pārtrauc faktisko vai potenciālo konkurenci, piemēram, ierobežojumi, kas nošķir šo nozari no konkurences, vai

- ii) konferenču darbība, kas aizkavē tehnisku vai ekonomisku attīstību vai lietotāju dalību gūto labumu izmantošanā;

iii) trešo valstu darbība, kas:

- aizkavē uzņēmēju, kas nav konferences dalībnieki, darbību nozarē,

- nosaka konferences dalībniekiem negodīgus tarifus,

- uzspiež noteikumus, kas citā veidā kavē tehnisku vai ekonomisku attīstību (kravas dalīšana, ierobežojumi attiecībā uz kuģu veidu);

- c) i) ja trešās valsts darbības rezultātā faktiskā vai potenciālā konkurence nepastāv vai to var pārtraukt, Komisija, lai labotu stāvokli, uzsāk apspriedes ar trešās valsts kompetentām iestādēm, kam vajadzības gadījumā seko sarunas saskaņā ar direktīvām, ko pieņem Padome.

Ja īpašo apstākļu dēļ pretēji Līguma 85. panta 3. punkta b) apakšpunktam nepastāv vai tiek pārtraukta faktiskā vai potenciālā konkurence, Komisija atsauc priekšrocības, ko rada grupālais

atbrīvojums. Tai pašā laikā tā nosaka, vai un ar kādiem papildu nosacījumiem un saistībām attiecīgajam konferences nolīgumam vajadzētu piešķirt individuālu atbrīvojumu, lai atvērtu tirgu ārpuskonferences līnijām;

- ii) ja īpašo apstākļu rezultātā, kā izklāstīts b) apakšpunktā, rodas sekas, kas atšķiras no sekām, kas minētas šī punkta i) daļā, Komisija veic vienu vai vairākus 1. punktā minētos pasākumus.

8. pants

Sekas, kas nav saderīgas ar Līguma 86. pantu

1. Dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana Līguma 86. panta izpratnē ir aizliegta un šajā sakarā nav vajadzīgs iepriekšējs lēmums.

2. Ja Komisija vai nu pēc pašas ierosmes, vai pēc kādas dalībvalsts vai fiziskas vai juridiskas personas lūguma, kas vēlas aizstāvēt savas likumīgās intereses, konstatē, ka kādā konkrētā gadījumā tādas konferences rīcība, kurai ir 3. pantā noteiktā atbrīvojuma priekšrocības, tomēr rada sekas, kas nav saderīgas ar Līguma 86. pantu, tā var atsaukt grupālā atbrīvojuma priekšrocības un saskaņā ar 10. pantu veikt attiecīgus pasākumus, lai novērstu Līguma 86. panta pārkāpumus.

3. Pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 2. punktu Komisija var attiecīgai konferencei adresēt ieteikumus par pārkāpuma izbeigšanu.

9. pants

Starptautisko tiesību kolīzija

1. Ja šīs regulas piemērošana dažiem ierobežojumiem vai klauzulām nonāk pretrunā ar dažu trešo valstu normatīviem un administratīviem aktiem un tas apdraud svarīgas Kopienas tirdzniecības un kuģniecības intereses, Komisija, tiklīdz iespējams, uzsāk apspriedes ar trešās valsts kompetentām iestādēm, lai saskaņotu minētās intereses atbilstīgi Kopienas tiesībām. Komisija informē padomdevēju komiteju, kas minēta 15. pantā, par šo apspriežu rezultātiem.

2. Ja ir nepieciešamas sarunas par nolīgumiem ar trešām valstīm, Komisija iesniedz ieteikumus Padomei, kas dod tiesības Komisijai sākt šādas sarunas.

Šīs sarunas vada Komisija, apspriežoties ar padomdevēju komiteju, kas minēta 15. pantā, saskaņā ar direktīvām, ko Padome var tai izdot.

3. Padome, izmantojot pilnvaras, ko tai piešķir šis pants, rīkojas saskaņā ar lēmumu pieņemšanas procedūru, kuru nosaka Līguma 84. panta 2. punkts.

II IEDAĻA

REGLAMENTS

10. pants

Procedūras lietu izskatīšanai uz sūdzības pamata vai pēc Komisijas ierosmes

Komisija, saņemot sūdzību vai rīkojoties pēc pašas ierosmes, uzsāk procedūru, lai izbeigtu jebkuru Līguma 85. panta 1. punkta vai 86. panta pārkāpumu vai izpildītu šīs regulas 7. pantu.

Sūdzības var iesniegt:

- dalībvalstis;
- fiziskas vai juridiskas personas, kas lūdz aizstāvēt likumīgas intereses.

11. pants

Sūdzību izskatīšanas vai pēc Komisijas iniciatīvas uzsāktu procedūru iznākums

1. Ja Komisija konstatē Līguma 85. panta 1. punkta vai 86. panta pārkāpumu, tā var ar lēmumu pieprasīt iesaistītiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām novērst šo pārkāpumu.

Nepārkāpjot citus šīs regulas noteikumus, Komisija pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar iepriekšējo apakšpunktu var uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām adresēt ieteikumus par pārkāpuma izbeigšanu.

2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumos, uz ko attiecas šīs regulas 7. pants.

3. Ja Komisija pēc sūdzības saņemšanas secina, ka pierādījumi, kas ir tās rīcībā, nav pamats, lai iejauktos saskaņā ar Līguma 85. panta 1. punktu vai 86. pantu, vai šīs regulas 7. pantu attiecībā uz kādu nolīgumu, lēmumu vai rīcību, tā izdod lēmumu, ar kuru noraida sūdzību kā nepamatotu.

4. Ja Komisija, rīkojoties pēc sūdzības saņemšanas vai savas ierosmes, secina, ka nolīgums, lēmums vai saskaņota rīcība atbilst gan Līguma 85. panta 1. punktam, gan 85. panta 3. punktam, tā izdod lēmumu, ar ko piemēro 85. panta 3. punktu. Lēmumā norāda datumu, no kura tas stājas spēkā. Šis datums var būt pirms lēmuma pieņemšanas.

12. pants

85. panta 3. punkta piemērošana — iebildumu procedūra

1. Uzņēmumi un uzņēmumu apvienības, kuras cenšas piemērot Līguma 85. panta 3. punktu attiecībā uz nolīgumiem, lēmumiem vai saskaņotu rīcību, kas atbilst 85. panta 1. punkta noteikumiem un attiecībā uz ko tās ir puses, iesniedz pieteikumu Komisijai.

2. Ja Komisija atzīst šo pieteikumu par pieņemamu, ja tās rīcībā ir visi pieejamie pierādījumi un ja pret šo nolīgumu, lēmumu vai saskaņoto rīcību nav celta prasība saskaņā ar 10. pantu, tā, tiklīdz iespējams, publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* šā pieteikuma kopsavilkumu un uzaicina ieinteresētās trešās puses un dalībvalstis 30 dienās iesniegt Komisijai piezīmes. Šādā publikācijā jāņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses komercnoslēpumu aizsargāšanā.

3. Ja vien 90 dienās, kopš publikācijas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* Komisija pieteikuma iesniedzējiem nepaziņo, ka attiecībā uz 85. panta 3. punkta piemērojamību pastāv nopietnas šaubas, nolīgums, lēmums vai saskaņotā prakse tiktāl, cik tā atbilst pieteikumā dotajam aprakstam, ir uzskatāma par atbrīvotu no aizlieguma uz laiku, kas jau pagājis, un, ilgākais, uz sešiem gadiem kopš publicēšanas dienas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Ja Komisija pēc 90 dienu termiņa, bet pirms 6 gadu laikposma beigām konstatē, ka nosacījumi 85. panta 3. punkta piemērošanai nav izpildīti, tā izdod lēmumu, kurā pasludina, ka ir piemērojams 85. panta 1. punkta aizliegums. Šāds lēmums var būt ar atpakaļejošu spēku, ja iesaistītās puses ir sniegušas nepareizu informāciju vai ja tās ļaunprātīgi izmantojušas atbrīvojumu no 85. panta 1. punkta noteikumiem.

4. Komisija var paziņot pieteikuma iesniedzējiem, kā paredzēts 3. punkta pirmajā daļā, un to obligāti dara, ja kāda dalībvalsts 45 dienu laikā pēc pieteikuma pārsūtīšanas šai dalībvalstij pieprasa to saskaņā ar 15. panta 2. punktu. Šo pieprasījumu jāpamato ar apsvērumiem, kas balstīti uz Līguma konkurences noteikumiem.

Komisija izdod lēmumu, ar ko piemēro 85. panta 3. punktu, ja tā konstatē, ka 85. panta 1. un 3. punkta nosacījumi ir izpildīti. Lēmumā norāda dienu, no kuras tas stājas spēkā. Šī diena var būt pirms lēmuma pieņemšanas.

13. pants

Lēmumu, ar ko piemēro 85. panta 3. punktu, spēkā esamības termiņš un atcelšana

1. Jebkurā lēmumā, ar ko piemēro 85. panta 3. punktu un kas pieņemts saskaņā ar 11. panta 4. punktu vai 12. panta

4. punkta otro daļu, norāda termiņu, cik ilgi tas ir spēkā; parasti šis laiks ir vismaz seši gadi. Nosacījumus un saistības var nostiprināt lēmumā.

2. Lēmumu var atjaunot, ja nosacījumus 85. panta 3. punkta piemērošanai turpina izpildīt.

3. Komisija var atcelt vai grozīt savu lēmumu vai aizliegt pusēm norādītas darbības:

a) ja ir mainījušies fakti, kas bija lēmuma pamatā;

b) ja puses pārkāpj ar lēmumu nostiprinātās saistības;

c) ja lēmums ir pamatots ar nepareizu informāciju vai panākts ar viltu vai;

d) ja puses ļaunprātīgi izmanto atbrīvojumu no 85. panta 1. punkta noteikumiem, ko tām piešķir ar lēmumu.

Šā punkta b), c) vai d) apakšpunktā norādītajos gadījumos lēmumu var atcelt ar atpakaļejošu spēku.

14. pants

Pilnvaras

Ievērojot to, ka tās lēmums var būt pārskatīts Tiesā, vienīgi Komisijai ir tiesības:

— uzlikt saistības saskaņā ar 7. pantu,

— pieņemt lēmumus saskaņā ar 85. panta 3. punktu.

Dalībvalstu iestādes patur tiesības izlemt, vai uz kādu no gadījumiem attiecas 85. panta 1. punkts vai 86. pants, līdz Komisija ir sākusī procedūru izstrādāt lēmumu par šo gadījumu vai ir nosūtījusi paziņojumu, kā tas paredzēts 12. panta 3. punkta pirmajā daļā.

15. pants

Sadarbība ar dalībvalstu iestādēm

1. Komisija šajā regulā paredzētās procedūras veic ciešā un pastāvīgā saziņā ar kompetentām dalībvalstu iestādēm; šīm iestādēm ir tiesības izteikt savu viedokli par procedūrām.

2. Komisija dalībvalstu kompetentām iestādēm nekavējoties pārsūta sūdzību, pieteikumu un svarīgāko dokumentu kopijas, ko tā saņem vai izsūta šo procedūru gaitā.

3. Pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 10. pantā paredzēto procedūru vai pirms jebkura lēmuma, ko izdod saskaņā ar 12. panta 3. punkta otro daļu vai šā paša panta 4. punkta otro daļu, notiek apspriedes ar Padomdevēju komiteju vienošanās un dominējoša stāvokļa jautājumos jūras transporta nozarē. Apspriedes ar Padomdevēju komiteju rīko arī pirms īstenošanas noteikumu pieņemšanas, kā paredz 26. pants.

4. Padomdevējā komitejā ir amatpersonas, kas ir kompetentas jūras transporta jomā un nolīgumu un dominējošā stāvokļa jautājumos. Katra dalībvalsts izvirza divas amatpersonas to pārstāvēt, katru amatpersonu var aizstāt cita amatpersona gadījumā, ja tā nevar piedalīties.

5. Apspriedes notiek kopīgā sanāksmē, ko sasauc Komisija; šādas sanāksmes notiek ne ātrāk kā četrpadsmit dienas pēc tam, kad nosūtīts paziņojums par tās sasaukšanu. Atbilstīgi katrai lietai, ko izskata, paziņojumam pievieno šīs lietas kopsavilkumu kopā ar norādi uz vissvarīgākajiem dokumentiem un provizorisku lēmuma projektu.

6. Padomdevēja komiteja var sniegt atzinumu, neskatoties uz to, ka daži tās locekļi vai viņu aizstājēji apspriedēs nepiedalās. Ziņojumu par konsultatīvā procesa rezultātiem pievieno lēmuma projektam. To nedara zināmu atklātībā.

16. pants

Informācijas pieprasījumi

1. Pildot pienākumus, ko uzliek šī regula, Komisija var iegūt visu vajadzīgo informāciju no dalībvalstu valdībām un kompetentām iestādēm, kā arī uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām.

2. Sūtot pieprasījumu pēc informācijas uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai, Komisija vienlaicīgi nosūta pieprasījuma kopiju tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kuras teritorijā ir šī uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības atrašanās vieta.

3. Pieprasījumā Komisija norāda uz tā juridisko pamatu un mērķi, kā arī uz sankcijām par nepareizas informācijas sniegšanu, ko paredz 19. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

4. Uzņēmumu īpašniekiem vai to pārstāvjiem, bet attiecībā uz juridiskām personām, sabiedrībām, apvienībām, kurām nav juridiskas personas statusa — personām, kas pilnvarotas tās pārstāvēt saskaņā ar tiesību aktiem vai to statūtiem, ir pienākums sniegt pieprasīto informāciju.

5. Ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība nesniedz pieprasīto informāciju Komisijas noteiktā termiņā vai iesniedz nepilnīgu informāciju, Komisija ar lēmumu pieprasa sniegt šo informāciju. Lēmumā nosaka, kāda informācija tiek pieprasīta, atbilstīgu tās iesniegšanas termiņu un norāda uz sankcijām, ko paredz 19. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 20. panta 1. punkta c) apakšpunkts, un uz tiesībām šo lēmumu pārskatīt Tiesā.

6. Komisija vienlaicīgi nosūta lēmuma kopiju tās dalībvalsts kompetentai iestādei, kurā ir šī uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības atrašanās vieta.

17. pants

Dalībvalstu iestāžu veikta izmeklēšana

1. Dalībvalstu kompetentas iestādes pēc Komisijas pieprasījuma veic izmeklēšanu, ko Komisija saskaņā ar 18. panta 1. punktu uzskata par vajadzīgu vai kuru tā pieprasījusi ar lēmumu saskaņā ar 18. panta 3. punktu. Dalībvalstu kompetento iestāžu amatpersonas, kas atbildīgas par šo izmeklēšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvarojumu, ko izsniegusi tās dalībvalsts kompetenta iestāde, kuras teritorijā notiek izmeklēšana. Pilnvarojumā uzrāda izmeklēšanas priekšmetu un mērķi.

2. Ja to pieprasa Komisija vai tās dalībvalsts kompetenta iestāde, kuras teritorijā notiks izmeklēšana, Komisijas ierēdņi var palīdzēt šīs iestādes amatpersonām veikt to pienākumus.

18. pants

Komisijas izmeklēšanas pilnvaras

1. Lai izpildītu pienākumus, ko uzliek šī regula, Komisija var veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu uzņēmumos vai uzņēmumu apvienībās.

Šai nolūkā Komisijas pilnvarotajiem ierēdņiem ir tiesības:

- a) pārbaudīt grāmatvedības un citus uzņēmējdarbības dokumentāciju;
- b) saņemt grāmatvedības dokumentu vai uzņēmējdarbības dokumentu kopijas vai izrakstus no tiem;
- c) uz vietas pieprasīt mutiskus paskaidrojumus;
- d) iekļūt jebkurās uzņēmuma telpās, zemes īpašumos un transportlīdzekļos.

2. Komisijas ierēdņi, kas pilnvaroti veikt izmeklēšanu, īsteno savas pilnvaras, uzrādot rakstisku pilnvarojumu, kurā norādīts izmeklēšanas priekšmets un mērķis, kā arī sankcijas, ko paredz 19. panta 1. punkta c) apakšpunkts, gadījumos, ja nepilnīgi uzrāda pieprasītos grāmatvedības dokumentus vai citus uzņēmējdarbības dokumentus. Pirms izmeklēšanas Komisija laicīgi informē dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā notiks izmeklēšana, par šo izmeklēšanu un par pilnvarotajiem ierēdņiem.

3. Uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām jāpakļaujas izmeklēšanai, ko ar lēmumu pieprasījusi Komisija. Lēmumā nosaka izmeklēšanas priekšmetu un mērķi, nozīmē tās sākuma datumu, norāda uz sankcijām, ko paredz 19. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 20. panta 1. punkta d) apakšpunkts, un uz tiesībām lēmumu pārskatīt Tiesā.

4. Komisija pieņem lēmumus, kas minēti 3. punktā, pēc apspriedēm ar dalībvalsts kompetento iestādi, kuras teritorijā notiek izmeklēšana.

5. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes amatpersonas, kuras teritorijā notiek izmeklēšana, var pēc šīs iestādes vai Komisijas pieprasījuma palīdzēt Komisijas ierēdņiem veikt to pienākumus.

6. Ja kāds uzņēmums pretojas izmeklēšanai, kas pieprasīta saskaņā ar šo pantu, attiecīgā dalībvalsts sniedz Komisijas pilnvarotajiem ierēdņiem vajadzīgo palīdzību, lai tie varētu veikt izmeklēšanu. Šai nolūkā līdz 1989. gada 1. janvārim dalībvalstis pēc apspriedēm ar Komisiju pieņem vajadzīgos pasākumus.

19. pants

Sodanauda

1. Komisija var uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām ar lēmumu uzlikt sodanaudu no 100 līdz 5 000 ECU apmērā, ja tie tīši vai nolaidības dēļ:

- a) sniedz nepareizu vai maldinošu informāciju vai nu ziņojumā, ko iesniedz saskaņā ar 5. panta 5. punktu, vai pieteikumā — saskaņā ar 12. pantu vai;
- b) sniedz nepareizu informāciju, atbildot uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 16. panta 3. vai 5. punktu, vai nesniedz informāciju laikā, kas noteikts ar lēmumu, kurš pieņemts saskaņā ar 16. panta 5. punktu, vai;
- c) nepilnīgi uzrāda pieprasītos grāmatvedības dokumentus vai citus uzņēmējdarbības dokumentus izmeklēšanas gaitā, kas veikta saskaņā ar 17. vai 18. pantu, vai atsakās pakļauties izmeklēšanai, kura pieprasīta ar lēmumu saskaņā ar 18. panta 3. punktu.

2. Komisija uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām var ar lēmumu uzlikt sodanaudu no 1 000 līdz vienam miljonam ECU apmērā vai summu, kas to pārsniedz, bet nepārsniedz 10 % no iepriekšējā gada apgrozījuma katram uzņēmumam, kas iesaistīts pārkāpumā, ja tie tīši vai nolaidības dēļ:

- a) pārkāpj Līguma 85. panta 1. punktu vai 86. pantu vai nepilda saistības, kas uzliktas saskaņā ar šīs regulas 7. pantu;

- b) pārkāpj jebkuras saistības, kas uzliktas saskaņā ar 5. pantu vai 13. panta 1. punktu.

Nosakot sodanaudas apmēru, ņem vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu.

3. Piemēro 15. panta 3. un 4. punktu.

4. Lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu, nav krimināltiesiska rakstura.

Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās sodanaudas neuzliek darbībām, kas notiek pēc ziņojuma iesniegšanas Komisijai un pirms tās lēmuma, piemērojot Līguma 85. panta 3. punktu, ja vien tās atbilst darbībai, kas raksturota ziņojumā.

Tomēr šī norma nav spēkā, ja Komisija ir informējusi attiecīgos uzņēmumus, ka pēc iepriekšējas izskatīšanas tā ir atzinusi, ka Līguma 85. panta 1. punkts ir piemērojams un ka nav pamata piemērot 85. panta 3. punktu.

20. pants

Kavējuma naudas maksājumi

1. Komisija uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām var uzlikt kavējuma naudas maksājumus no 50 līdz 1000 ECU apmērā par dienu, sākot no lēmumā noteiktā datuma, lai piespiestu tos:

- a) pārtraukt Līguma 85. panta 1. punkta vai 86. panta pārkāpumu, ko tā pieprasījusi saskaņā ar 11. pantu, vai izpildīt saistības, kas uzliktas saskaņā ar 7. pantu;
- b) atturēties no jebkuras darbības, kas aizliegta saskaņā ar 13. panta 3. punktu;
- c) iesniegt pilnīgu un pareizu informāciju, ko tā pieprasījusi ar lēmumu atbilstīgi 16. panta 5. punktam;
- d) pakļauties izmeklēšanai, ko Komisija pieprasījusi ar lēmumu atbilstīgi 18. panta 3. punktam.

2. Ja uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības izpildījušas saistības, kas bija par iemeslu kavējuma naudas uzlikšanai, Komisija var kopējo kavējuma naudas apjomu noteikt zemāku par to, kāds tas veidotos pēc sākotnējā lēmuma.

3. Piemēro 15. panta 3. un 4. punktu.

21. pants

Pārskatīšana Tiesā

Tiesai ir neierobežota jurisdikcija Līguma 172. panta izpratnē pārskatīt lēmumus, ar kuriem Komisija ir noteikusi soda naudu vai kavējuma naudu; tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto sodanaudu vai kavējuma naudu.

22. pants

Norēķinu vienība

Lai piemērotu 19. līdz 21. pantu, ECU ir tās vienības, kurās izstrādā Kopienas budžetu saskaņā ar Līguma 207. un 209. pantu.

23. pants

Pušu un trešo personu uzklauššana

1. Komisija iesaistītajiem uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām dod iespēju tikt uzklaušītām jautājumos, par ko tā izteikusi iebildumus, pirms pieņem lēmumus, kā to paredz 11. pants, 12. panta 3. punkta otrā daļa, 12. panta 4. punkts, 13. panta 3. punkts, 19. un 20. pants.

2. Ja Komisija vai dalībvalstu kompetentas iestādes uzskata par vajadzīgu, tās var uzklaustīt arī citas fiziskas vai juridiskas personas. Personas pieteikums uzklauššanai tiek pieņemts, ja tā izrāda pamatotu ieinteresētību.

3. Ja Komisija vēlas sniegt likumīguma apliecinājumu atbilstīgi Līguma 85. panta 3. punktam, tā publicē attiecīgā nolīguma, lēmuma vai saskaņotas rīcības kopsavilkumu un uzaicina visas ieinteresētās trešās personas iesniegt to apsvērumus termiņā, ko tā nosaka un kas nav īsāks par vienu mēnesi. Publikācijā jāņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses komercnoslēpumu aizsargāšanā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojams visās dalībvalstīs.

Briselē, 1986. gada 22. decembrī

24. pants

Dienesta noslēpums

1. Informāciju, kas iegūta, piemērojot 17. un 18. pantu, izmanto tikai attiecīgā pieprasījuma vai izmeklēšanas mērķiem.

2. Neskarot 23. un 25. pantu, Komisija un dalībvalstu kompetentas iestādes, to ierēdņi un citi darbinieki neizpauž informāciju, ko tie ieguvuši, piemērojot šo regulu, un uz ko attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neliedz publicēt vispārīgu informāciju vai pārskatus, kuros nav informācijas, kas attiecas uz konkrētiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām.

25. pants

Lēmumu publicēšana

1. Komisija publicē lēmumus, ko tā pieņem saskaņā ar 11. pantu, 12. panta 3. punkta otro daļu, 12. panta 4. punktu un 13. panta 3. punktu.

2. Publikācijā norāda pušu nosaukumus un lēmuma galveno saturu, tajā ņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses komercnoslēpumu aizsargāšanā.

26. pants

Īstenošanas noteikumi

Komisijai ir tiesības pieņemt īstenošanas noteikumus par to, uz ko attiecas paziņošanas pienākums atbilstīgi 5. panta 5. punktam par formu, saturu un citām ziņām sūdzībās, kuras iesniedz atbilstīgi 10. pantam, par pieteikumiem atbilstīgi 12. pantam un par uzklauššanu, kas paredzēta 23. panta 1. un 2. punktā.

27. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā 1987. gada 1. jūlijā.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. SHAW